

Evliya Nedir? Evliyayı Sevmek

Allahü teâlâ, Âdem aleyhisselâmdan beri insanları ebedî saâdete kavuşturmak için peygamberler göndermiştir. Peygamberler, insanları kurtuluşa dâvet etmiş, doğru olan yolu bütün sıkıntı ve eziyetlere rağmen bıkmadan, yılmadan anlatmışlardır. Aynı zamanda peygamberlere tam tâbi olan, Allahü teâlânın sevgisi ile dolu, mânevî sırlar sâhibi velî zâtlar da her devirde bulunmuş ve insanların din ve dünyâ saâdetine ulaşmaları için çalışmışlardır.

Velî; Allahü teâlânın rızâsını kazanmış, sevdiğini Allahü teâlâ için seven ve her işi O'nun rızâsı için yapan, her an Allahü teâlâ ile bulunan, gafletten uzak kimse demektir. Evliyâ ise bu kelimenin çokluk şeklidir. Yâni evliyâ "velîler" demektir.

İnsanlara doğru yolu göstermeleri, hal ve hareketleri ile örnek olmaları evliyânın belli başlı vasıflarıdır. Ayrıca, Allahü teâlânın rızâsı için insanların dertleri ile dertlenmeleri ve fedâkârlıkları onların şânındandır. Onlar, peygamberlerden sonra seçilenler sınıfındandır. Bir rehber elinde yetişerek silsile yoluyla Peygamber efendimize kadar gitmeleri; nerede ve hangi memlekette yetişirlerse yetişsinler, onları tek bir kaynağa bağlamıştır. Bunlar zamanla çeşitli kollara ayrılmışlar, Kâdirî, Nakşî, Bayramî, Gülşenî, Yesevî, Mevlevî vs. gibi isimlerle anılmış veya bu yollardan birinde akıp gelmişlerdir.

Sultanlar, pâdişâhlar doğruyu onlarla bulmaya çalışmışlar, mânevî sultanın onlar olduğunu görmüşler, onların nasihatleri ile devlete, millete ve insanlığa faydalı olmaya çalışmışlardır. Târih boyunca insanlığa huzurlu devirler yaşatmış olan Emevîler, Abbâsîler, Selçuklular, Gazneliler, Bâbürlüler, Osmanlılar ve daha birçok İslâm devletlerinin sultanları hep bu büyüklerin rehberliğinde hizmete devâm etmişler, yeri gelince atlarının arkalarından gitmişler, bâzan onlarla berâber savaflara katılmışlardır. Onlar, duâ ordularının kumandanları ve dertlerin mânevî tabibleridir.

Bu itibârla İslâm dünyâsında eskiden beri başta sevgili Peygamberimiz ve Eshâbı olmak üzere bütün velîlerin kabirleri ziyâret edilmiş, rûhâniyetlerinden istifâde edilmiş, herkes onları vesîle ederek, Allahü teâlâyâ yalvarmış, duâlarının kabûlü için niyâzda bulunmuştur.

Abdülaziz Dehlevî hazretleri buyuruyor ki:

Cenab-ı Hakkın rızasına kavuşmak, şeytanın aldatmasından kurtulmak için, silsile itibariyle hocaları Resulullah efendimize dayanan bir evliyayı sevmek, onun tarafından sevilme gerekir. Hadis-i şerifte, **(Evliyanın kalbi nazargah-i ilahidir. Böyle bir kalbde bulunana Hak teâlâ rahmet eder)** buyuruluyor.

Kişî sevdiği ile beraber olur. Sevenler, sevdiklerini de beraberce götürürler. Bir kimse, Allah'ı ve Onun Resulünü ve evliyasını seviyorsa, bilsin ki onlar da kendisini seviyor demektir. Çünkü Kur'an-ı kerimde mealen, **(Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever)** buyuruluyor.

Fıkıh âlimi Muhammed bin Hüseyin Beclî, Resulullahı rüyada gördü. En iyi amel ne diye sordu. (Evliyanın yanında bulunmaktır) buyurdu. Yaşayan velî bulamazsak deyince, (Diri iken de, ölü iken de onu sevmek, en kıymetli ameldir) buyurdu.

Kaynak: Evliyalar Ansiklopedisi, dinimizislam.com